

❖ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ^ קושיא-challenge
 ? question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ■ מקרא-key:

נדה-תינוקת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אבהו דשמואל עבד לבנתיה מקוואות ביומי ניסן, ומפצי ביומי תשרי.	[אבהו דשמואל]														◊
נתנה תבשיל לבנה וטבלה ועלתה - לא עלתה לה טבילה, אף על גב דהשתא ליכא - אימר ברדיוני נפל.	רב גידל אמר רב:														◊
הני רבדי דכוסליתא, עד תלתא יומי - לא חייצי, מכאן ואילך - חייצי.	רמי בר אבא:														◊
לפלוגי שבעין, לה - אינו חוצץ, יבש - חוצץ אימתי נקרא יבש - משעה שמתחיל לירק.	מר עוקבא:														◊
כחול שבתוך העין - אינו חוצץ, ושעל גבי העין - חוצץ. אם היו עיניה פורחות - אפי' על גבי העין אינו חוצץ.	שמואל:														◊
פתחה עיניה ביותר, או עצמה עיניה ביותר - לא - עלתה לה טבילה.	ר' יוחנן:														◊
האשה לא טבולא אלא דרך גדילתה.	ריש לקיש:														◊
האיש נראה כעודר ומוסק זיתים, אשה נראת כאורגת וכמניקה את בנה.	כדתנן:														◊
נימא אחת קשורה - חוצצת, שלש - אינן חוצצות, שתיים - איני יודע.	רבה בר רב הונא:														◊
אנו אין לנו אלא אחת.	ר' יוחנן:														◊
דבר תורה: רובו המקפיד עליו - חוצץ, רובו ואינו מקפיד עליו - אינו חוצץ. וגזרו על רובו שאינו מקפיד - משום רובו המקפיד, וגזרו על מיעוטו המקפיד - משום רובו המקפיד.	ר' יצחק:														◊
ולגזור נמי על מיעוטו שאינו מקפיד משום מיעוטו המקפיד															?
היא גופה גורה, ואנן ניקום ונגזור גורה לגורה?															!
נדה בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, ושלא בזמנה - טובלת בין ביום בין בלילה.	[רב]														◊
בין בזמנה בין שלא בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, משום סרך בתה.	רבי יוחנן:														◊
ואף רב הדר ביה															◊
נדה, בין בזמנה בין שלא בזמנה - אינה טובלת אלא בלילה, משום סרך בתה.	דאמר רבי חייה בר אשי אמר רב:														◊
אתקין רב אידי בנרש למטבל ביומא דתמניא, משום אריותא.	[רב אידי]														◊
רב אחא בר יעקב בפפוניא משום גנבי.	[רב אחא בר יעקב]														◊
רב יהודה בפומבדיתא משום צנה.	[רב יהודה]														◊
רבא במחוזא משום אבולאי.	[רבא]														◊
מכדי האידנא כולהו ספק זבות שוינהו רבנן, ליטבלינהו ביממא דשביעאה?	רב פפא לרבא ולאביי:														◊
משום דרבי שמעון,															!
(ויקרא ט"ו) אחר תטהר - אחר אחר לכולן, שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן.	דתניא: [ת"ק]														◊
אחר תטהר - אחר מעשה תטהר, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תבא לידי ספק	ר' שמעון:														◊
אשה חופפת באחד בשבת וטובלת בשלישי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שבת. אשה חופפת באחד בשבת וטובלת ברביעי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי יו"ט שחל להיות אחר השבת. אשה חופפת באחד בשבת וטובלת בחמישי בשבת - שכן אשה חופפת בערב שבת וטובלת במוצאי שני ימים טובים של ראש השנה שחל להיות אחר השבת.	רב הונא:														◊
כולהו - אמרינן, שכן - לא אמרינן, היכא דאפשר - אפשר, היכא דלא אפשר - לא אפשר.	רב חסדא:														◊
אפילו שכן - נמי אמרינן, לבר מאשה חופפת באחד בשבת וטובלת בחמישי בשבת, דלמוצאי שני ימים טובים של ראש השנה שלאחר השבת ליתא, דאפשר דחופפת בלילה וטובלת בלילה.	רב יימר:														◊
הלכתא כרב חסדא, וכדמתרין רב יימר	דרש מרימר:														◊

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נדה-תינוקת	מימרא	מאן דאמר												
אשה מהו שתחוף בלילה ותטבול בלילה?	איבעיא להו:										^	◊	סז:	
אוסר	מר זוטרא:										♦	!	◊	סז:
שרי	רב חיננא מסורא:										♦	!	◊	סז:
לאו הכי הוה עובדא בדביתהו דאבא מרי ריש גלותא דאיקוט, אזל ר"נ בר יצחק לפיוסה. ואמרה ליה: מאי איתיה השתא? תסגי אייתי למחר. וידע מאי קאמרה ליה. אמר: דודי חסרת. טשטקי חסרת. עבדי	רב אדא למר זוטרא:										;			סז: